Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8337
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

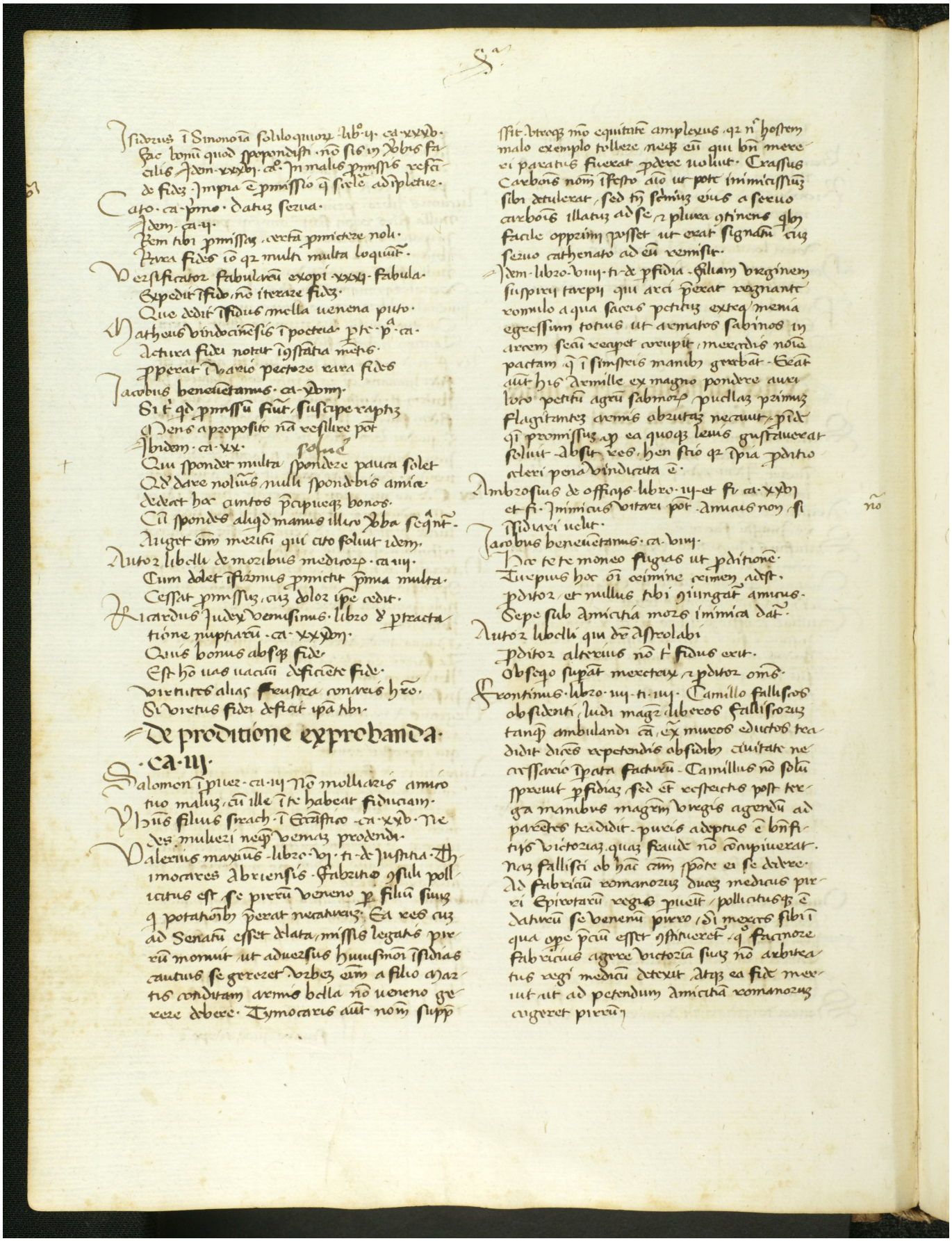

Isidorus i Synonoria soliloquiorum lib° ij° ca° xxxb°.
Hec bonum quod spopondisti. nō sic in dubiis facias. Idem. xxxb°. cō. In malis promissis rescinde fidem impia est promissio q̄ sceleri adimpletur.

Catho. ca° p̄mo°. datus Sextus.
Idem. ca° ij°.
Rem tibi p̄missam. certa p̄mittere noli.
Tuta fides. Io. q̄ multa multa loquūtur.

Decretorum fabulariū exposi° xxxij° fabula.
Expedit fidem nō frangere fidei.
Que dedit fidus mella venena prius.

Matheus vindocinensis i poetria. p̄te. p̄ma. ca.
Actura fidei notum ingrata manus.
Sperat. Avaro pectore rara fides

Jacobus benedictarius. ca. xbm.
Si t̄ q̄d promisisti fiat. suscipe captus
Q̄ Deus a proposito nō revellitur pot

Ibidem. ca. xx.
Qui spondet multa spondere parca solet
Q̄d dare nolimus nulli spondeamus amice
Deceat hec amicos precipueq̄ bonos.
Cū spondes aliqd manus illico ꝓba seq̄tur.
Augent enim merita qui cito soluit idem.

Autor libelli de moribus mediocr. ca. iij°.
Cum dolet ille minus promictit. prima multa.
Cessat promissis. cui dolor ipe redit.

Ricardus Judex Venusinus. libro. v° tractatione nupciarū. ca. xxxbm.
Quis bonus absq̄ fide.
Est hō vacuus vacuū deficere fide.
Virtutes alias frustra conaveris hero.
Si virtus fidei deficiat ipa sibi.

De proditione exprobanda. ca. iij.

Salomon i Prover. ca. ij° Nō molliceris amico tuo malum. cū ille tibi habeat fiduciam.

Yhesus filius Sirach. i Ecclesiastico. ca. xxb. Ne des mulieri nequā potestatem. ne prodenda.

Valerius maximus. libro. vj°. ti. de Justitia. Thimocares Abidenensis. Fabricio consuli pollicitus est. se pirrum veneno. p. filium suum. q̄ potationi hostium pararat necessarium. Ea res cum ad Senatum esset delata. missis legatis pirrum monuit. ut adversus hujusmodi insidias cautius se gereret. Fabricius cum a filio cujusdam tanti conditam. armis bella nō veneno gerere deberet. Timocaris autem nomen suppressit. breuiq̄ nō equitum amplexus. q̄ hostem malo exemplo tollere. neq̄ cū qui bñ mereri paratus fuerat. p̄dere voluit. Crassus Carbonis nomen infesto animo ut potest inimicissimum sibi detulerat. sed tyrannum cum a seruo carbonis illatum ad se. et plura ignominiosa obicientem facile oppressurum esset. ut crederetur signum cuidam seruo cathenato ad eum remisit.

Idem. libro. viij°. ti. de perfidia. Guliam Virginem supplicem tarpeyi qui arcem pulcherat regnante romulo a qua sacris petitis exercitum hemica egressum totum ut armatos sabinos in arcem sceleri recepit. mercedis nomen pactam. q̄ i sinistris manibus gerebat. Geat autem hic armille ex magno pondere aureis loco petiti agrum sabinos. perfidiam primus flagitantes armis obruta necauit. perfidi qui promissis. ap ea quoq̄ letus gustaverat soluit. absit ergo. hoc in exemplo. q̄ ipsa perfidia alteri poena vindicata est.

Ambrosius de officiis. libro. iij° et ti. ca. xxbj et ti. Inimicus dicatur pot. amicus non. si insidiari velit.

Jacobus benedictarius. ca. viij°.
Hec te te moneo fugias ut pernitiem.
Tempus hoc oī crimine crimen adest.
Perditor. et nullus tibi jungatur amicus.
Cepe sub amicitia mors inimica latet.

Autor libelli qui de Aspalabi
Perditor alterius nō fidus erit.
Obsequio supat merceturq̄ perditor omnis.

Frontinus. libro. iij°. ti. iij°. Camillo Falliscos obsidenti. ludi magr. liberos Fallisciorum tanq̄ ambulandi ca. ex muros eductos tradidit. diros expetendis obsidibus civitate ne arcesseret. patria fraudem. Camillus nō solum spernit. perfidiam. sed et vestratos post tergum manibus magrm. vinctis agendum ad parentes tradidit. puerisq̄ adeptus e hostis victoriam. quam fraude nō coēpiverat. neq̄ Falliscī ab hac cum sorte ei se debere. ad fidem romanorum duxq̄ medius pirrei Epirotarum regis puerit. pollicitusq̄ e dabitum se venenum pirro. si mores sibi i qua ope opus esset ostenderet. q̄ facinore fidem victus egregie victoria sua nō inhibuerat. regi medium detexit. atq̄ ea fide meruit aut ad petendum amicitia romanorum cogeret pirrum.